EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.11.20.
COM(2019) 921 final

Ajánlás

A TANÁCS HATÁROZATA

a 2019. június 14-i tanácsi ajánlás nyomán Magyarországtól várt eredményes intézkedések elmulasztásának megállapításáról

{SWD(2019) 941 final}

Ajánlás

A TANÁCS HATÁROZATA

a 2019. június 14-i tanácsi ajánlás nyomán Magyarországtól várt eredményes intézkedések elmulasztásának megállapításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendeletre[1] és különösen annak 10. cikke (2) bekezdésének negyedik albekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

mivel:

(1) A Tanács 2018 júniusában a Szerződés 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban megállapította, hogy Magyarországon 2017-ben a középtávú költségvetési céltól való jelentős, megfigyelhető eltérés állt fenn. A megállapított jelentős eltérésre tekintettel a Tanács 2018. június 22-én ajánlást[2] adott ki, amelyben felkérte Magyarországot, hogy hozza meg az eltérés kezeléséhez szükséges szakpolitikai intézkedéseket. A Tanács ezt követően megállapította, hogy Magyarország nem tett eredményes intézkedéseket az említett ajánlás nyomán, és 2018. december 4-én módosított ajánlást[3] adott ki. A Tanács később megállapította, hogy Magyarország a módosított ajánlásra válaszul sem tett eredményes intézkedéseket.

(2) A Tanács 2019. június 14-én megállapította, hogy 2018-ban Magyarországon ismét megfigyelhető volt a középtávú költségvetési célhoz vezető kiigazítási pályától való jelentős eltérés, és ajánlást adott ki Magyarország számára arról, hogy hajtsa végre az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a nettó elsődleges államháztartási kiadások[4] nominális növekedési rátája 2019-ben ne haladja meg a 3,3 %-ot, 2020-ban pedig a 4,7 %-ot, ami 2019-ben a bruttó hazai termék (GDP) 1,0 %-át, 2020-ban pedig a GDP 0,75 %-át kitevő éves strukturális kiigazításnak felel meg[5]. A 2020-ra ajánlott intézkedéseket – feltéve, hogy 2019-ben teljesül a kért

---

1 HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

2 HL C 223., 2018.6.27., 1. o.

3 HL C 460., 2018.12.21., 4. o.

4 A nettó elsődleges államháztartási kiadás a teljes államháztartási kiadás, a következők kivételével: kamatkiadások, az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, valamint az álláskeresési járadékokra fordított kiadások nem diszkrecionális változásai. A hazai finanszírozású bruttó állóeszköz-felhalmozás négyéves időszakra van szétterítve. A diszkrecionális bevételi intézkedéseket, illetve a törvényben előírt bevételnövelést figyelembe veszik, a bevételi és a kiadási oldalon végrehajtott egyszeri intézkedéseket pedig nettósítják.

5 HL C 210., 2019.6.21., 4. o.

kiigazítás – a Tanács megfelelőnek találta. Magyarország továbbá azt az ajánlást kapta, hogy az összes rendkívüli bevételt a hiány csökkentésére használja fel, és a költségvetési konszolidációs intézkedések révén növekedésbarát módon biztosítsa az államháztartás strukturális egyenlegének tartós javulását. A Tanács 2019. október 15-i határidőt tűzött ki Magyarország számára, hogy jelentést tegyen az említett ajánlás nyomán hozott intézkedésekről.

(3) A Bizottság 2019. szeptember 26-án az 1466/97/EK rendelet –11. cikkének (2) bekezdése szerinti helyszíni ellenőrzés céljából fokozott [helyesen: megerősített] felügyeleti látogatást tett Magyarországon. A Bizottság, miután előzetes megállapításait megküldte a magyar hatóságoknak észrevételezésre, megállapításairól 2019. november 20-án jelentésben számolt be a Tanácsnak. E megállapításokat nyilvánosságra hozták. A Bizottság jelentése szerint a magyar hatóságok fenn kívánják tartani a 2019. évi államháztartási hiányra vonatkozóan a 2019. évi konvergenciaprogramban meghatározott célt, amely a GDP 1,8 %-ának felel meg. 2020 tekintetében a hatóságok a GDP 1 %-ára módosították a hiánycélt, amely így ambiciózusabb a 2019. évi konvergenciaprogramban szereplő, a GDP 1,5 %-ának megfelelő célnál. Vagyis a magyar hatóságok csak a 2020. évet illetően terveznek reagálni a 2019. június 14-i tanácsi ajánlásra.

(4) A magyar hatóságok 2019. október 15-én jelentést nyújtottak be a 2019. június 14-i tanácsi ajánlásra válaszul hozott intézkedésekről[6]. A jelentésből megállapítható, hogy a hatóságok – az eddigi kedvezőbb 2019. évi makrogazdasági és fiskális fejlemények ellenére – fenntartják a 2019. évi államháztartási hiányra vonatkozóan a 2019. évi konvergenciaprogramban meghatározott célt, amely a GDP 1,8 %-ának felel meg. 2020-ra vonatkozóan a hatóságok megerősítik a 2020. évi költségvetésben is szereplő, a GDP 1,0 %-ának megfelelő államháztartási hiánycélt, amely GDP-arányosan 0,5 %-kal jobb a 2019. évi konvergenciaprogramban meghatározottnál. A jelentés emlékeztet a 2020. évi hiánycélba foglalt jelentős tartalékra (a GDP 1 %-a), melynek célja a külső kockázatok kezelése, és amely csak a hiánycél várható teljesülése esetén használható fel. A jelentés felsorolja a kormány által 2019. május 30-án elfogadott „gazdaságvédelmi akciótervben” szereplő hiánynövelő intézkedéseket, amelyek célja, hogy a növekedést a következő években az uniós átlagnál két százalékponttal magasabb szinten tartsák. A jelentésben felsorolt gazdasági programok széles körét azonban nem számszerűsítették, és a jelentés nem tartalmaz a 2019. és 2020 évre vonatkozó költségvetési előrejelzést sem. A jelentés emiatt nem felel meg a Tanács által előírt jelentéstételi kötelezettségnek.

(5) A Bizottság 2019. őszi előrejelzése a nettó elsődleges államháztartási kiadások 6,8 %-os növekedését vetítette előre 2019-re, ami jóval meghaladja az ajánlott 3,3 %-os rátát (az eltérés a GDP 1,3 %-ának felel meg). A strukturális egyenleg a tervek szerint a GDP 0,5 %-ának megfelelő mértékben javul, szemben az ajánlásban előírt, a GDP 1,0 %-át kitevő javulással (a GDP 0,5 %-ának megfelelő eltérés). Tehát mindkét pillér az ajánlott kiigazítástól való eltérést mutat. A kiadási referenciaértéket kedvezőtlenül befolyásolja a mutatót megalapozó, a jelenlegi becsléseknél alacsonyabb GDP-deflátor. Emellett az állami beruházások egyenletesebbé válása csak kismértékben és negatívan befolyásolja a kiadási referenciaértéket. Ezzel szemben a strukturális egyenleget az alapjául szolgáló, a potenciális növekedésre vonatkozó magasabb becslés kedvezően, míg a bevételek visszaesése kedvezőtlenül

[6] https://ec.europa.eu/info/files/hungary-report-council-recommendations-under-significant-deviation-procedure_hu

befolyásolja. Ezeket a tényezőket figyelembe véve 2019-re vonatkozóan az átfogó értékelés megerősíti az ajánlott kiigazítástól való eltérés fennállását.

(6) A Bizottság 2019. őszi előrejelzése a nettó elsődleges államháztartási kiadások 7,5 %-os növekedését vetítette előre 2020-ra, ami jóval meghaladja az ajánlott 4,7 %-os rátát (az eltérés a GDP 1,0 %-ának felel meg). A strukturális egyenleg várhatóan a GDP 1,2 %-ának megfelelő mértékben javul, ami 0,4 százalékponttal több a Tanács által ajánlott, a GDP 0,75 %-ának megfelelő kiigazításnál. Következésképpen a kiadási referenciaérték az előírt kiigazítástól való eltérés kockázatára utal, míg a strukturális egyenleg – viszonylag nagy eltéréssel – megfelelést jelez. Az állami beruházási szint az elmúlt években folyamatosan nőtt, és 2019-ben eléri a GDP 6,4 %-át, ami messze a legmagasabb az EU-ban. Ezzel összefüggésben a 2020-ra tervezett csökkentés az állami beruházási ráta tartós normalizálásának tekinthető. Miközben a beruházások visszafogása teljes mértékben tükröződik a strukturális egyenleg változásában, az egyenletesebb beruházási szint a kiadási referenciaérték szempontjából azt eredményezi, hogy ez a mutató túlságosan negatív képet ad a költségvetési kiigazításról. A kiadási referenciaértéket hátrányosan befolyásolja a jelenlegi becsléseknél alacsonyabb GDP-deflátor alkalmazása is. E tényezők figyelembevételével a kiadási referenciaérték a követelménynek való megfelelésre utal. Ugyanakkor a strukturális egyenleget pozitívan befolyásolja a számításához alapul szolgáló, a potenciális GDP-növekedésre vonatkozó becslés, amely magasabb a kiadási referenciaérték alapjául szolgáló középtávú átlagnál. Ezeket a megfontolásokat figyelembe véve az átfogó értékelés alapján megállapítható, hogy Magyarország 2020-ban megvalósítja az ajánlott kiigazítást.

(7) A fenti megállapításokból az a következtetés vonható le, hogy a Magyarország által a 2019. június 14-i tanácsi ajánlás nyomán hozott intézkedések nem kielégítőek. A költségvetési kiigazítás nem biztosítja, hogy a nettó elsődleges államháztartási kiadások nominális növekedési rátája 2019-ben ne haladja meg a 3,3 %-ot, ami a GDP 1,0 %-át kitevő éves strukturális kiigazítást jelentene, 2020-ban viszont a tervezett költségvetési kiigazítás összességében megfelel az ajánlott kiigazításnak,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Magyarország a 2019. június 14-i tanácsi ajánlás nyomán nem tett eredményes intézkedéseket.

2. cikk

Ennek a határozatnak Magyarország a címzettje.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök